

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o U 148926 23 UŽ
Brčko, 31. mart 2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Vuka Lučića, kao predsjednika vijeća, Šejle Drpljanin i Roberta Jovića, kao članova vijeća, u upravnom sporu tužitelja F.D. iz ..., B., zastupan po advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije „Milićević Darko & Fazlić Mirza“ iz Brčkog, protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: UP-II-30-000007/22 od 02. juna 2022. godine, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 148926 22 U od 17. januara 2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31. marta 2023. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja F.D. iz ..., B. se odbija kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 148926 22 U od 17. januara 2023. godine **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 148926 22 U od 17. januara 2023. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja F.D. iz ..., B. podnesena protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: UP-II-30-000007/22, broj akta: 01.7-1238ID-002/22 od 02. juna 2022. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: UP-I-30-000003/18, broj akta: 06-1147EZ-010/22 od 21. marta 2022. godine.

Protiv navedene presude tužitelj F.D. iz ..., B. (u daljem tekstu tužitelj) blagovremeno je izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede „odredaba postupka“ i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji i preinači pobijanu presudu tako što će poništiti pobijani upravni akt ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati Osnovnom sudu Brčko distrikta BiH na ponovno suđenje.

Tužena Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužena) nije dostavila odgovor na žalbu tužitelja.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 341. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 28/18 i 6/21– u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), a shodno odredbi člana 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 4/00 i 1/01 – u daljem tekstu Zakon o upravnim sporovima), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz razloga koji slijede.

Predmet upravnog spora jeste tužba tužitelja kojom traži da se poništi rješenje Apelacione komisije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj predmeta: UP-II-30-000007/22, broj akta: 01.7-1238ID-002/22 od 02. juna 2022. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: UP-I-30-000003/18, broj akta: 06-1147EZ-010/22 od 21. marta 2022. godine, a kojim rješenjem je usvojen prijedlog Brčko distrikta BiH, kao korisnika eksproprijacije broj: E-14/08 od 21. decembra 2021. godine, pa je, radi izgradnje puta P. u MZ S.G., potpuno eksproprialo nekretnine, odnosno zemljište označeno kao parcela broj 2106/2, površine 260 m², upisana u zemljišno knjižnom ulošku broj ... k.o. S.G., kao vlasništvo F.D. (sin T.) (tačka 1. dispozitiva rješenja), a tačkom 3. dispozitiva rješenja odredilo da za eksproprialanu nekretninu iz tačke 1. dispozitiva rješenja, vlasniku F.D. pripada pravo na naknadu, koja će biti određena u posebnom postupku, nakon pravosnažnosti rješenja o eksproprijaciji. Naknadu troškova upravnog spora tužitelj je zahtijevao u iznosu od 280,80 KM, kao i taksu na tužbu i presudu.

Tužena je u odgovoru na tužbu u potpunosti osporila navode iz iste i ostala kod navoda iz obrazloženja osporenog rješenja ukazujući da je u pobijanom rješenju dala detaljno obrazloženje o svakom žalbenom navodu i da u cijelosti ostaje kod istaknutih razloga i navoda u obrazloženju drugostepenog rješenja, zbog čega smatra da je tužba neosnovana. Predložila je sudu da u cijelosti prihvati obrazloženje osporenog rješenja tužene i odbije tužbu tužitelja kao neosnovanu, dok naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Nakon što je razmotrio navode tužbe, odgovora na tužbu tužene, kao i dokumentaciju u spisu predmeta dostavljenu od strane tužitelja i tužene, prvostepeni sud je na temelju odredbe člana 29. stav (1) Zakona o upravnim sporovima, na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku i to:

da je Odlukom Skupštine Brčko distrikta BiH od 28. oktobra 2021. godine utvrđeno da je od javnog interesa za Brčko distrikt BiH izgradnja puta P. u S.G., na zemljištu označenom kao k.č. 3007/2, 3007/3, 2106/2, 2107/2 i 2112/4 k.o. S.G., a na temelju čega je Pravobranilaštvo Brčko distrikta BiH Odjeljenju za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH podnijelo prijedlog za potpunu eksproprijaciju nekretnine označene kao k.č. 2106/2, upisana u zk.uložak broj ... k.o. S.G., vlasništvo F.D. sa 1/1, da je u postupku eksproprijacije održana usmena rasprava, kako na licu mjesta, tako i tokom daljeg postupka, da je izvršena identifikacija parcele i njeno obilježavanje, da je utvrđeno da na istoj nema trajno izgrađenih objekata, da se tužitelj usprotivio eksproprijaciji, da je Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH usvojilo prijedlog za eksproprijaciju, te dalo obrazloženje da je nakon provedenog postupka i održane usmene rasprave, saslušanja vlasnika nekretnine, odlučio u skladu sa odredbom člana 24. Zakona o eksproprijaciji, da

je tužena, rješavajući po žalbi tužitelja donijela rješenje kojim se odbija kao neosnovana izjavljena žalba tužitelja,

pa kako je prvostepeni sud našao da je odlukom Skupštine Brčko distrikta BiH utvrđen javni interes radi izgradnje puta P. u MZ S.G., da je tužitelj protiv rješenja o lokacijskim uslovima pokrenuo upravni spor pred istim sudom (čije rješavanje je u toku), da je korisnik eksproprijacije postupio u skladu sa odredbom člana 19. Zakona o eksproprijaciji nekretnina u Brčko distriktu BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ brojevi 18/18 i 30/20 - u daljem tekstu Zakon o eksproprijaciji), podnoseći sve potrebne dokaze uz prijedlog za eksproprijaciju, da je vlasnik nekretnina F.D., prije donošenja rješenja o eksproprijaciji, saslušan na usmenoj javnoj raspravi sukladno odredbi člana 21. stav (2) istog zakona, da se tužbenim navodima osporava zakonitost odluke Skupštine Distrikta o utvrđivanju javnog interesa, pa imajući u vidu da tužitelj uživa prava koja garantuje član 13. stav (5) Statuta Brčko distrikta BiH i član 1. Protokola I Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, utvrdio da nisu povrijeđena prava tužitelja na mirno uživanje imovine, te da prvostepeno i drugostepeno rješenje tužene sadrže činjenično-pravne i materijalno-pravne razloge odluke u smislu njene obrazloženosti, pa je tako prvostepeni sud, na osnovu člana 31. stav (2) Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci prvostepene presude odnosno odbio tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Po ocjeni ovog suda, tužitelj iznesenim žalbenim tvrdnjama nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostepene presude.

Tužitelj žalbenim navodima ukazuje da su tuženi, kao i prvostepeni sud potpuno zanemarili suštinu činjeničnih i materijalno-pravnih navoda žalbe, odnosno tužbe, čime su povrijedili prava tužitelja propisana članovima 226. Zakona o upravnom postupku, 30. stav (1) Zakona o upravnim sporovima i 300. stav (4) Zakona o parničnom postupku.

Navedene zakonske odredbe ukazuju na obavezu upravnog žalbenog organa, kao i prvostepenog suda da poštuju standard obrazloženosti odluka, kako upravnih, tako i sudskih. Svakako da je pravo na obrazloženost sudske odluke od iznimnog značaja, a čijim poštivanjem se gradi djelotvoran pravni sistem, podržava vladavina prava i temeljne vrijednosti jednog društva. Međutim, ovo vijeće je mišljenja da su prvostepeni sud, kao i upravni organi tužene dali dovoljno jasne, obrazložene i logične razloge i na koncu zaključke svoje odluke u odnosu na predmet o kom se u konkretnom raspravljalo i odlučivalo. Predmet postupanja upravnog organa tužene je bio postupak kontrole pravilnosti povedenog postupka u donošenju rješenja o eksproprijaciji nekretnina tužitelja, a ne rješavanje pitanja da li su u postupku koji je prethodio postupku eksproprijacije, bili ispunjeni uvjeti za izdavanje lokacijskih uslova, kao i da li je pravilno i zakonito utvrđen javni interes kako bi se eksproprijacija mogla provesti, a na čemu tužitelj, kako tokom upravnog postupka, tako i u izjavljenoj žalbi, insistira, apostrofirajući da su isti postupci provedeni suprotno odluci Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj 97 o U 002303 20 Ous od 08. oktobra 2020. godine, a što nije predmet rješavanja ovog spora.

Odluka Skupštine Brčko distrikta BiH o utvrđivanju javnog interesa se shodno odredbama Zakona o eksproprijaciji ne može preispitivati, istoj prethodi rješenje o lokacijskim uslovima, a koje se donosi u skladu sa pravilima Zakona o prostornom planiranju i građenju Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ brojevi

18/17, 48/18, 54/18, 10/20, 29/20 i 40/20), dok se o zakonitosti i pravilnosti rješenja o izdatim lokacijskim uslovima može voditi upravni spor pred nadležnim sudom.

Opravdano tužitelj u žalbi ukazuje na propust prvostepenog suda da prethodno riješi predmet upravnog spora po tužbi za poništavanje odluka tužene i to rješenja o izdatim lokacijskim uslovima i rješenja o odbijanju žalbe izjavljene protiv rješenja o lokacijskim uslovima, a koja tužba je znatno ranije podnesena. Iz spisa ovog predmeta proizilazi da je tužba u predmetu broj 96 o U 137339 21 U kojem se osporava zakonitost rješenja o izdatim lokacijskim uslovima podnesena dana 31. marta 2021. godine, a u ovom predmetu dana 12. jula 2022. godine. Međutim ovakvo (ne)postupanje odnosno propust nadležnog suda može biti pitanje koje se ima razriješiti u drugoj vrsti postupka primjenom Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 02/21), kao i određenim sredstvima koja stoje na raspolaganju tužitelju, poput podnošenja zahtjeva za urgentno postupanje suda u cilju rješavanja tog predmeta spora.

Također, naprijed istaknuti žalbeni navod, prema stajalištu ovog vijeća, nema značaj niti prethodnog pitanja jer od njegovog rješavanja ne zavisi rješavanje pitanja zakonitosti i pravilnosti rješenja o eksproprijaciji, jer su to prije svega odvojeni postupci sa različitim predmetom rješavanja, a nakon čijeg okončanja slijede nove faze, sve u cilju provođenja eksproprijacije, a na što se, u konačnom, tvrdnjama tužitelja i ne ukazuje da je bilo potrebno učiniti, niti je tužitelj tražio prekid ovog postupka do rješavanja tužbe podnesene protiv rješenja o izdatim lokacijskim uslovima. Bez prejudiciranja ishoda upravnog spora odlučujući po tužbi za poništenje rješenja o izdatim lokacijskim uslovima, u slučaju poništenja akata tužene u tom postupku, tužitelj svakako zaštitu svojih prava i interesa može ostvariti primjenom instituta obnove upravnog postupka.

Žalbeni navod da prvostepeni organ nije razmatrao činjenice koje se odnose na nepostojanje javnog interesa u konkretnom, nego isključivo privatnog interesa N.D. i A.D., nisu od značaja za rješavanje u ovom postupku. Ovo stoga što je postupak eksproprijacije takve prirode da prolazi kroz određene faze i to fazu u kojoj se razmatra pitanje umjesnosti eksproprijacije (a koja faza je okončana Odlukom Skupštine Brčko distrikta o utvrđivanju javnog interesa), određivanja obima i uslova eksproprijacije (postupak donošenja rješenja o eksproprijaciji koji i jeste predmet ovog spora) i pitanje naknade za eksproprišanu nepokretnost (postupak koji još uvijek nije započet). U situaciji kada je Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinskopravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH izdalo lokacijske uslove, potom Skupština Brčko distrikta BiH donijela odluku da je izgradnja puta P. od javnog interesa, a nakon čega je sproveden upravni postupak, prije donošenja rješenja o eksproprijaciji, u kom je F.D. učestvovao kao vlasnik nekretnine koja se ekspropriše, u istom postupku zastupao svoje pravne interese, tada činjenica što nije udovoljeno njegovom zahtjevu odnosno protivljenju eksproprijaciji, sama po sebi, ne čini postupak eksproprijacije odnosno donošenja rješenja o eksproprijaciji nezakonitim i nepravilnim.

Ovo vijeće dodatno naglašava da pitanje pravilnosti utvrđenog javnog interesa od strane Skupštine Brčko distrikta BiH ne može biti pitanje koje se ima preispitivati u fazi donošenja rješenja o eksproprijaciji iz razloga što je javni interes već prethodno utvrđen, a kako je odluka o utvrđivanju javnog interesa donesena na temelju, između ostalog, prethodno izdatih lokacijskih uslova, to će nadležni sud, o istim pitanjima i primjedbama, dati svoj zaključak i razloge prilikom rješavanja te upravne stvari, a što ne utječe na pravilnost provedenog postupka eksproprijacije.

Sva pitanja koja se tiču pravilne primjene odredbi članova 9, 10. i 11. Zakona o eksproprijaciji u smislu izrađenog plana eksproprijacije i uslova uređenja prostora (a sve u cilju utvrđenja javnog interesa), na koja se ovom žalbom ukazuje, su pitanja koja se eventualno imaju razriješiti u postupku kontrole pravilnosti rješenja o izdatim lokacijskim uslovima, te ista pitanja nisu od značaja za ovaj postupak, shodno čemu je takvo obrazloženje izneseno i u rješenjima upravnih organa koja je u cijelosti kao pravilna prihvatio prvostepeni sud, te dodatno dao svoje obrazloženje na stranici 4 pasus 4 prvostepene presude, a koja obrazloženja su saglasna i sa naprijed iskazanim stavom ovog vijeća.

Dakle, kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostepene presude, kod toga da ovaj sud nije našao da su ostvarene povrede upravnog postupka pred nadležnim organima uprave, niti upravnog spora pred prvostepenim sudom, te kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo, valjalo je žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i presudu prvostepenog suda potvrditi, a na osnovu odredbe člana 346. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa odredbom člana 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vuk Lučić